

A „KELET” előfizetési díja:
Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva
Egész évre 16 frt.
Félévre 8 „
Negyedévre 4 „
Egy óra helyben 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 7 kr.

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

Szerkesztői szállítás:
Főttér 4-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Az értékesbb cikkeket díjaztatnak.
Kéziratok nem adnak vissza.

Kiadó-hivatal:
Stein János könyvtáreszkedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

Hirdetési díjak

Határozott hasábozott gármond sor vagy annak tere 6 kr.
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppelik Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus den Wollzeile 36.) Haasenstein et Vogler (Wallfish, gasse 10.) Rud. Mosse Publicistische Bureau Budapest. Haasenstein és Vogler hirdetés köv. irodája. Weiss Mór hirdetések felvételi irod. Bécsben Wollzeile 18. és Budapest Serviztár 6. sz.

Nyitási cikke

gármond sora után 25 kr. fizetendő.

Az apahida-deési vasut kérdése.

Deés, 1878. okt. 23.

A „Kelet” □ jegyű munkatársa meleg érdeklődéssel tanúsít e lap 241. számában a tervezett apahida-deési vasut-vonal iránt. He-lyesen fogta fel a tervezés célját és eszkö-zeit. Sorából ítélve a megindított nemzetgaz-dásai mozgalomnak őszinte barátja. Azonban a tervezett vasut két végpontjára nézve — az itteni törekvésektől eltérőleg — azt java-solja, hogy az új vonal ne Apahida és Deés, hanem Kolozsvár és Deés között építtessék. Idejekorán és igen helyesen figyelmezteti Ko-lozsvár városát s a kolozsvári iparkamarát ama sokszoros előnyökre, melyekben Kolozsvár részesülne, ha a szamos-völgyi vasutvonalat köz-vetlen Kolozsvár városából indulni ki.

Miután az „ügy-főmozgatója” s társai előtt se nem népszerűtlen, se nem új a cik-kező által felvetett kérdés, szükségesnek tar-tjuk, hogy hozzá szóljunk e kérdéshez, melyben az „érdeklődősség” csakugyan létezik, csak hogy nem olyan irányban, mint a milyent □ ur em-lített soraiban kifejezett. Készséggel beismer-jük ugyanis, hogy Kolozsvárnak nagyon is érdekében áll, mikép a létesítendő szamos-völgyi vasut kiindulási pontja Kolozsvár le-gyen. Azonban ezzel szemben □ urnak is el kell ismernie azt a tényt, hogy egy 6 mérföld hosszú vasutvonal kiépítése kevesebbe ke-rül, mint egy 8 mérföld hosszú. Jelen ügy-nél pedig ez az eset áll; mert ha a szamos-völgyi vasut nem Apahidától, hanem Kolozs-vártól kezdődőleg építtetik, körülbelül 1 és háromnegyed mérfölddel hosszabbra terjedne, minél fogva az építési költség is tetemesen nö-vekednék. Tekintve a szűk pénzügyi viszonyokat az alakulás alatt álló vasut-építő, társulatnak az áll érdekében, hogy a tervezett vasutat minél előbb állítsa el.

A fennebbi soroknál azonban nem kívá-nunk ellenzői lenni amaz ajánlatnak, melyet a kolozsvári cikkíró ur említett szövege-ben kifejezett. Sőt e soroknak éppen az a célja, hogy mintegy tolmácsolja az itt levő hangu-latot, mely Kolozsvár rokonszenvét nagyra becsüli. Ennélfogva ha Kolozsvár előnyösebb-nek tartja a kolozsvár-deési vasutvonalat, (a mit különben legkevésbé tagadnak); ha Ko-lozsvár nem csak hangoztatja ennek szüksé-gét, hanem komolyan akarja létesítését is: bátrak vagyunk mi is figyelmessé tenni a ko-lozsvári intéző férfiakat, hogy a Deésen ala-kulandó vasutársulat készséggel fogadja Ko-lozsvárnak ide való társulását, egy olyan szö-vetkezést, mely ne csak csillogó szavakban,

hanem tettekben is nyilvánuljon. Igen is! áldozzon Kolozsvár város! áldozzanak Kolozs-vár vagyonos polgárai! teremtsék elő azt a (körülbelül) 300,000 frtnyi összeget, meny-nyivel többbe kerülne a tervezett vasut új iránya, s hisszük, hogy ugy a Deés és Sza-mosujvár városok, mint a Szolnok-Doboka s Beszterce-Naszódmegye (s részben Kolozsme-gye) férfaiából alakított szervező bizottság örömeit elfogadja azt az ajánlatot, hogy a tervezett vasut két végpontja Kolozsvár és Deés legyen! . . .

A társulás, az áldozathozatal még nem késő . . . *) cs.

— Ö Felsége a delegatiókat, te-kintettel arra is, hogy a nyomtatványok előbb nem készülhetnek el, november hetedikére hivat-koztunk.

— A szélső baloldali pártgyűlésén za-jos viták folytak a fölött, hogy a párt hozzájárul-jon-e az egyesült ellenzék által javaslatba hozott elnök-jelöltséghez. Simonyi és Helfy voltak szó-zólói a Bittó kandidációja körül való csoporto-sulásnak, míg mások — jobbára új s fiatal kép-viselők — szívósan követelték, hogy a párt kü-lön elnöki jelöltet állítson, és pedig az általános tiszteletben részesülő Irányi Dániel személyében. A kérdés fölött szavazással határoztak; a többség az egyesült ellenzéki kandidáció mellett nyilat-kozt, és pedig 23 szóval 18 ellen. A kisebbség tagjai kijelentették, hogy a határozat által egy-alán nem látják magukat arra kötelezve, hogy az egyesült ellenzék által megállapított listával szavazzanak.

— A demobilizáció. A „P. N.” hí-teles kútforrásból vett értesülés alapján a követ-kezőket jelenti:

A szerjervói főparancsnokság okt. 19-iki távirati értesítése szerint Bródba megérkeznek Boszniából:

- okt. 19-én a 70. ezred 2-ik zászlóalja,
- 20-án a 10. „ 1/2 „
- 22-én a 65. dand. 48. tart. ezred. 6/XII őteg,
- 23-án a 39. ezred

*) Szives készséggel adunk közre, e tárgyra vonat-kozó, minden fölszólalást, magunk is fontos közgazdasági tényezőként ismernév a tervezett vasut-vonalat. Meg kell azonban jegyeznünk, hogy a t. felszólaló kissé túl is a cé-lon, a midőn egyoldalúan oly magas árt szab multkori cik-kinél ama követelésért, hogy a két végpont Kolozsvár és Deés legyen, holott t. munkatársunk nem csak arra mu-tatott rá, hogy Kolozsvár mellett az egész vonal előnyt vonna abból, ha az egyik végpont Kolozsvár lenne, hanem a technikai kivétel könnyűségeit is hangsúlyozta a vonal-nak a Szamos balpartján leendő kiépítése esetére. Jobb volna tehát, az ügy érdekében, ha a közlekedés mindkét részről egyenlő mértékben történne, mert csak az egyik félnek igen lassu út lenne egymagának anyósztatni el a közbeeső távolságot. Szerk.

mikor itt berendezkedett. E dolgozó-asztalt csak most vette, éppen a Daisy kedvéért.
— Derék fizikónak kell lennie,
— Valóban az. Mit áll ennünk, Éva? Hoz-zon még egy terítéket ez urnak.
— Bostélyost ural, viszonzá az öreg, ki behozta az ételt s Károlynak kegyesen intett, üd-vözlétül.
— Gondolám, az ifju asszonyság örülni fog, ha egy kis hideg sültet talál a háznál.
— Igaz, igaz, jegyzé meg Frank, ülj le, Károly!

Károly leült s ugyancsak megbecsülte a sült-et, de még inkább a yorkshirei pudingot, mely kedvező étele volt s mely iránt soha sem tanu-sított figyelmességét. Kezdte hinni, hogy Frank-nak még sem megy dolga oly rozsl.

— Láttad-e ismét azt az embert, mióta Lon-donban vagy? kérdé Frank, de csak vontatva, mert nem igen szerette e dolgot feszegetni.
— Melyik embert? kérdé Károly.

— A tigrist.
— Nem, nem láttam. Azt hallottam Ox-fordban, hogy nem is az én nyomomat követte.

— Nem a te nyomodat? kérdé Frank.
— Hitelezőim mondták. Oh Frank, hogyan is feledhettem ezt el! tört ki Károly. Milyen há-ládatlan fizikó is vagyok én. Nem egészen hálá-datlan, mégis, de egy perczre feledtem. Milyen jó vagy te, hogy a két váltót kiegyenlített. Nem akartam neked írni, hanem személyesen mondani köszönetemet. De hogyan is tudtad ezt kivinni?

Frank, evésst épen bevégezve, csodálkozva meresztő szeméit Károlyra. — Nem tudom, miről beszélsz, Károly. Micsoda váltókat egyenlítetttem volna én ki?
— Azt a két gyalázatos váltót, melyet már nem bírtam fizetni. Hisz' tudod, hát nem fi-zetted-e ki?

Elhelyeztetnek:
a 70-ik ezred 2-ik zászlóalja Slobotniczá-ra a 19-ik „ 1/2 „ Bród körül
a 65-ik dandár Varos-ra,
a 48-ik tart. ezred: Podviny-Varos-Bu-kovje-re,
a 49-ik ezred Kanizsa-Babrina-Banovci-ra.
Okt. 18-án este 6 órakor valósággal meg-érkezett Bródba a 70-ik ezred 2-ik zászlóalja Der-vantból; a 19-ik ezred bandája s nagy sokaság fogadta őket.

— A hadügyminiszterium és a bé-csi török nagykövetség között az ottomán alatt-valóknak Törökországba való hazaszállítása ügyé-ben okt. 19-én létrejött az egyezés. Az egyezés szerint többek között a nagykövetség készen nyi-latkozott, hogy a Törökországba visszatérő ösz-szes egyeneket különbség nélkül a triesti vagy ragusai consulátusok által az említett helyekről, a török kormány költségén Konstantinápolyba száll-lithatja.

A konzulok fognak a Lloyd-hajókon a to-vább utazásról gondoskodni, vagy nagyobb szállít-mány esetén e szélra külön hajókat bérelni. De az illető konzulokat a szállítmány megérkezésről idejekorán értesíteni kell.

— Az egyesült ellenzék tegnapelőtt este két tagját azon kijelentéssel küldte a sza-badelvú párt klubjába, hogy a kormánypárt azon eljárását, miként az összes ellenzék számára csak egy képviselőházi jegyzői helyet engedett át, a nu-merikus pártviszonyokkal arányban nem állónak s igazságtalannak találja, s ennek folytán a sza-badelvú pártnak csak három jegyzőjelöltjére sza-vazhat, a negyedik helyett pedig függetlenségi párt jelöltjére. Deák Ferenczre fogja szavazatát adni. (Post. Corr.)

— A pártokon kívüli képviselők nem b. Bánffy Albertnél találkoztak, mint a „Pest. C.” után tegnap írtuk, hanem Bittó Istvánnál. Formális értekezlet nem tartott, hanem a jelen voltak, kiknek száma 40—50 volt, a politikai helyzet felett társalogtak, minden határozathoza-tal nélkül.

— A cseh országgyűlési képvis-e-lők legközelebb Prágában értekezletet tartottak a reichsrathba való belépés tárgyában. Clam-Martinicz gr. programmot terjesztett elő, mely szerint a csehek mindaddig be nem léphetnek a reichs-rathba, míg a mostani alkotmány el nem törölletia s a korona saját kezdeményezéséből olyan választó törvényt nem ad Csehszvágnak, mely a cseh pár-tot a reichsrathban mérvadóvá teszi. Trojan, Klaudy és Havelecz a programmot képtelen-ségnek s a csehek belépését a reichsrathba az egye-

— De hát ki vannak fizetve?
— Bizony mind a kettő. Neked kellett tea-ned Frank, más senki sem tehetne.
— Derék fizikóm, te! Mondom, semmit sem tudok az egészlől. Ugyan honnan kaptam volna én száz fontot? De hogyan is gondolhatsz ilyet?

Károly elbeszélte, hogyan járt s addig ta-nakodtak, törték fejüket, míg elhatározták, hogy senki más ki nem fizethette a két váltót, mint Raynor őrnagy, megtudván Károly szorultságát. Igaz, magok is nagyon győnge lábunak tartot-ták ez okoskodást, mert, hogy az őrnagy, kinek magának sem volt pénze, titokban fizette volna ki fia adósságát, alig volt hihető. Sokkal valób-b-szind, hogy ez esetben az egész ház megtudta volna a dolgot. Mégis, ebben állapodtak meg, mert más magyarázatot sehogy sem tudtak ta-lálni. Senki fia az egész világon, mondá Károly, meg nem tette volna ezt érte.

— Mégis azt hiszem, így esett a dolog — fejezé be Károly — talán Lamb utján hallott jó öreg atyám a Huddie látogatásáról.

— Kaptál valami hírt Sasvárról? kérdé Frank, midőn ismét visszatért Károlylyal a folyo-sóba, mely a dolgozó szobát helyettesíté, s az inast beküldték enni.

— Birtokába vette-e már Atkinson György?
— Semmit sem tudunk róla, Frank. Nem is akarok hallani földje. Birtokába vette-e? Fát mit is csinált volna, mikor ugy sietett vele, hogy távoztunk napján már oda érkezett.

Frank meg nem állhatta a mosolyt a ha-rag e kitérőre fölött. — Atkinsonnak tulajdonké-p valmit tennie kellene érte, Károly; miután kibúzt örökösből, legalább is gondoskodhatnék másforma elhelyezéséről. Bizony szerzethetne va-lami állomást számára.
— S te azt hiszed, hogy tőle elfogadnám,

dül észszerű politikának mondták. Erre elvetet-ték Clam-Martinicz programját s elfogadták a közveitől indítványt, mely nagyon határozatlan alak-ban kimondja, hogy a jelen viszonyok közt nem lehet a reichsrathba belépni. Klaudy erre azt kívánta: állapítsák meg a feltételeket, melyek közt a kiegyezés az alkotmánypárttal létrejöhet. Clam-Martinicz és Rieger álláspontjuk minden további kifejtését megtagadták, mire az értekezlet nagy iz-gatottság közt véget ért.

— A hadkötelezettek megadóztatás-ára javaslatot terjesztett Tinti báró a reichs-rath elé. Mindazok, a kik bármely okból fölmen-tetnek a hadseregben vagy a honvédségnél telje-sítendő szolgálat alól, díjat fizetnének. Tinti 567 ezerre teszi az évenként fölmentettek számát. Eze-keket vagyoni állásuk szerint három osztályba so-rozza, és eszerint 1, 2 és 5 frt díjat fizetnének, a mely díjak körülbelül négy millió forint jövedel-met hajtának. Ez összegből a) javíttatnék az in-validusok jelen ellátása; b) segélyt kapnának az elesett, sebeiében vagy a fáradalmak következté-ben meghalt tisztek és katonák özvegyei és árvaí; c) támogatást nyernének mozgósítás esetében a tar-talékosok szegény családjai. Tinti indítványozza ta-tát a védőtörvény 55. cikkének módosítását ez ér-telemben.

— Az osztrák haladási párt egyha-ulog elfogadott egy Prethis miniszterhez intézendő igen erőyes elutasító nyilatkozatot, s azt e hó 23-án este át is nyújtotta neki. E nyilatko-zatban kijelenti a párt, hogy a Prethis által kilátásba helyezett tovább fenntartása a bosnyák okkupációját nem nyújt semmiféle politikai vagy gazdasági előnyt, s a pénzügyi nehézségeket évről-évre fokozandja. A haladási párt azt sem felejtethi el, hogy Prethis a mostani okkupacionális politika támogatása által részese volt a jelenlegi sajnálat-ramellő helyzet előidézésének. A párt tehát nem talál támpontot arra, hogy a Prethis általi kabi-netizációt öhajtsa, s nem ígérheti neki támoga-tását. Magg képviselő a haladási klubba egy ha-tározatot indítványozott, mely szerint Andrássy elbocsátandó s az okkupáció megszü-netetendő. Az indítvány előzetes tárgyalásra egy albizottságnak adatott ki.

— A szabadelvú párt több kiváló tagja, köztük Szilávy, Horváth Lajos, Wahr-mann, Horváth Boldizsár, Falk, Ernuszt Kelemen s számos új képviselő — mint a Tagbl-nak távirják — még mindig vonakodik beje-gyezni nevét a kormánypárt klub-b-könyvébe. Határozottan kijelentik, hogy hajlan-dók egyelőre támogatni Tiszát; s mihielyt sikerül nekik véglegesen megalkotni a cabinetet, forma-

tórt ki Károly a legnagyobb haraggal. Hova is gondolsz! Te is csak oly különös vagy, mint Edina: mintha bizony —

— Ah kérem, Brown orvos ur, legyen olyan jó s jöjjön anyámhoz — szakítá félbe egy gyerek a nyílt ajtón belépve. „Kiesett a hátulsó szoba-ablakán, a mint az ablakot tisztogatta s eltörtö a karját.”

— Ki a te anyád, kicsikém?

— Amoda át a szöglet-boltban, 11. szám alatt.

— Mond meg, rögtön megyek.

Károly kalapját vette, hogy menjen. — Miért szölit Brown orvosnak? kérdé, midőn a gyerek kiment s Frank indulni készült, miután az inast beszölitotta volna.

— Majd mindenki úgy hiv; könnyebben esik nekik, mint, hogy új nevet tanuljanak. Isten veled, Karli; szívemből üdvözlöm valamennyit! Látogass meg ismét minél előbb. Gyorsan sietett a gyerek után, Károly pedig ellenkező irányra tért s ugyancsak kicsinylő véleményét formált ma-gának az egész Lambethről.

Raynor Frankné asszony ott állt a kicsiny hátsó szobában, melyben a két gáz láng égett. Szíve hevesen vert s ugy tetszett neki, hogy meg kell fulladnia. Meg is volt ijedve, meg föl is volt izgulva az első benyomásoktól, melyeket rá az új otthon tőn. Frank némileg előkészíté, mig oda-hajlottak, a bérkocsi fedélzetén Daisy bőrdíjjei voltak fölturnyozva.

Vagy Frank nem bírta, azonban, az „ala-csöny házat”, melybe vivé, elég híven lerajzolni; vagy neje nem értette meg őt, de annyi bizo-nyos, hogy Raynor Margit egészen el volt kép-pedve, mert egész életében csak előkelő lakásokba tette be lábát.

Az óra már tízet ütött, midőn a bérkocsi a

szerint is belépnek a pártba; de tartózkodó ma-gatartást foglalnak el mindaddig, mig Andrássy a külügyminiszter. Az elégtelenség támadásának egész ereje a delegációban gr. Andrássy ellen lesz intézve, s épen nem lesz oly nehéz küzdel-mök mint általánosan hiszik. A felsőházban a delegátusok megválasztásánál aligha mellőzhetők lesznek oly férfiak mint b. Sennye, — ki most ismét a felsőház tagja — gr. Széchen, b. Pró-zay Dezső stb., megannyi határozott ellenségei Andrássy politikájának. A képviselőházban is őt helyet át kell a delegációba az egyesült ellenzék számára engedni, s figyelmet érdemel azon kö-rülmény is, hogy a kormánypárt kandidáló bizott-sága tulajdonilag elégtelenségekben áll, a kik dön-tő csatára készülnek a delegációban, s remélik, hogy az osztrák delegáció részéről is erőyes tá-mogatást nyerne. „Andrássynak vissza kell lép-ni, — ez jelszavuk — s hogy aztán ki lesz ma-gyar miniszterelnök, az egészen közönyös, a k k or akár Tisza, s Ausztriában Prethis is megma-radhat.

Külről.

A Times 21-ről jelenti Konstantiná-polyból: Lobanoff herczeg értesítette a nagyve-zért, hogy az oroszok mostani hadállásaikat előbb el nem hagyják, mig az orosz sereget követő me-nekülték tárgyában rendszabályok nem tétetnek. Egyuttal ismételte azon nyilatkozatot, hogy az oroszok a végleges békeszerződés aláírása előtt nem vonulnak vissza Drinápolyon tulra. Ez idő szerint nagy orosz csapatmozgalom folyik délfelé; 80.000 orosz áll már a Balkántól délre, Bulgá-riában igen kevés orosz csapat maradt.

A Politische Correspondenz jelenti: A por-ta értesül, hogy Uszkub, Kuszendze és Moroko-pe bolgárországi városokban, ugyszintén Szaloniki vidékén aggodalmat gerjesztő izgatás folyik. Fi-lippopolban tüntetnek a keleti-ruméliai bizottság ellen. Sereben (Macedoniában) máris fordult elő zavargás. A porta és Oroszország közt folyton fe-szült a viszony.

Konstantinápolyból jelenti a Politische Cor-respondenz, hogy a maczédóniai zavarok komo-lyabbak mint gyanították, 2000 jól fölfegyver-zett bolgárból álló banda 13-án megtámadta Kraszant. A küdelem még 19-én is tartott. A dsamai és szamakoffi bolgár kerületekben is ki-törni készül a lázadás. Raslikot megtámadással fenyegetik a bolgárok. Minden jól elkészített új bolgár fölkelésre vall.

A német-francia viszonyok fölöl legújabbban elterjedt hírekkel szemben a „Nord. Ztg.” kon-

Markus-utczába tört s Margit kihajlott, megné-zni, miért álltak meg? szűk utca, tele boltokkal. Ők is egy ilyennek nyitott ajtaja előtt álltak. A házban már égett a gáz.

— Minek állunk itt meg, Frank?
Frank gyorsan kingrott s lesegíté.
— De hát, csak nem ez a mi házuunk?
— Biz' ez az, Daisy.

Bevezette, át a két bolt-asztal között s ott hagyta a szobában, maga a podgyász után nézve. Daisy kőbálványnyá meredt.

Az ajtó megnyílt s egy sajtáságos, öreges alak lépett be rajta, régi módi szabásu karton-ruhában s fejkötőjén órási csokorra.

Eva bókot csinált s uxorálé előtt s az új urnó mereven bámult eselődjéjre.

— Isten hozta az új otthonba, asszonyom; szívemből örülök, hogy láthatom. Parancsolja, hogy a vacsorát rögtön behozzam?

Itt lakik Raynor ur? kérdé, kikörülve a fe-leletet.

— Itt bizony, legalább e perczben. Itt la-kik, mig Mr. Brown oda lesz.

Daisy egy szót sem szölt többet. Egészen csöndesen állt, s megkiesérté keseri családásának elnyomását. A podgyászt nagy zajjal behordák s Éva is hozzá látott a segítséghez, Frank ott lelke nejté, a szófan ülve, egészen kisértetes halvány arccal.

— Fáradt vagy, Daisy. Jer föl, hálószo-bádba s tedd magad kényelembe.

Fölvezeté a keskeny lépcsőn, mely, bizony, nagyon elűtött Daisy finom tüllel ékített drága fekete gaez-rubájától. — Biz' ez kicsiny, de Brown azt mondá, háljak itt, különben meg nem hallom, ha éjjel csöngtetnek.

(Folyt. köv)

A „KELET” TÁRCZÁJA.

Angol regény.

KÉT KÖTETBEN.

Írta: YOOD ASSZONY.

MÁSODIK KÖTET.

Huszonhetedik fejezet.

Brown Miksa ur.

(87-ik folytatás.)

— Nem ebédelnél velem Károly? Jer — az igaz, nem tudom mi van. Frank egy oldal-ajtón át a mellék lakszobába vezeté Károlyt, mely elég kicsiny, de nagyon lakályos vala. Az ablak az utcára nyílt, a kandelál átellenben egy ajtó mellett állt, mely a többi helyiségbe nyílt. Egyik felöl maragoni szőfa volt, léször bevonóval, más felöl egy kis könyvszekrény és dolgozó-asztal. A székek a szőfának feleltak meg.

Az asztal, a középen, meg volt terítve; a berendezést piros-zöldes szőnyeg s csinos takaró, a kandelál előtt, egészíté ki.

— Nem utolsó dolog, mondhatom, szölt Károly, ki természetesen nem sokat várt az első belépés után.

— Fen még egy jobb szoba van, mondá Frank. Berendezése igen csinos. Brown igen so-dort a csúrsra s családja bőven segíyezte,

Fr

Fr

Fr

Fr

Fr

statálja, hogy semmi sem forog fenn, ami a két állam közti egyetértést megzavarhatná s tényleg a legjobb viszonyok uralkodnak Francia- és Németország között.

Northcote beszéde.

Northcote Birminghamben tartott beszédéből következő, a keleti politikára és az afgán kérdésre vonatkozó részleteket emeljük ki: Ha a keleti kérdést komolyan vizsgáljuk, meggyőződünk, hogy a legokosabb, a mit tenni hátra marad, a török birodalom fenntartása, ha ugyan lehetséges. A sokat gáncsolt angol-török konvenczióknak további veszélytől kellene megőriznie, legalább Kis-Ázsia anyagi jólétét kellene biztosítani. Ezt képtelen kísérletnek nevezték. Hogy nem könnyű feladat, magam is beismerem. De a munkával nemcsak Anglia érdekeit őrizzük meg, miben bizonyos emberek büntetést látnak — de oly tettei viszunk végbe, mely az emberiség jelentékeny részének lesz javára. Cyprust illetőleg két szemrehányást tesznek nekünk; — némelyek e sziget megszerzését a leghelelőbbnek tartják, a mit valaha műveltek, míg mások azzal vádolnak, hogy mi magunk kezdtük Törökországot feldarabolni. Alig volna illő, mindazon okokat felsorolni, melyek Cyprus megszerzésére indítottak; ezenkívül az ezért kiadott pénz nem lehet haszontalanul elfecsérelnek tekinteni.

Török reformainkat az egyiptomi khedivet pénzügyeinek reorganizálására indítani, szintén nevétségessé tették; végre azonban két évi munka után mégis célhoz jutottunk. Afganisztánt illetően az ország ismeri a kormány eddigi politikáját. Oroszország eljárása, akár szükséges, akár önkényű legyen, a mostani kormányt ama nyilatkozatra kényszerítette, hogy Anglia nem tűrheti, miszerint Oroszország Afganisztánban szilárd alapon vesse meg lábát, hol befolyása nekünk anyagi kárt okozhatna.

A belügyminiszter néhány nap előtt kijelentette, hogy Afganisztánt függetlennek, erősnek és barátságos érületnek akarjuk fenntartani, én egyetértek vele, feltéve, hogy Afganisztán valóban ilyen. Időről-időre megkísérlettük ez országhoz közelebbi viszonyba lépni, az emir azonban kabuli jelenlétünkben veszélyeket és nehézségeket lát s mi alkalmazkodtunk kifogásaiból. Az ezalatt Kabulban fogadott orosz misszió Chamberlain, Neville kiküldetésére indított minket, hogy fölvilágosítsuk a nyújtott, Visszatartottak őt s az úgy ma a ponton áll. Akármilyen jójón, nem kétséged, hogy az angol nép bízni fog kormányában. Meg lehet róla győződve, hogy egyrészt meg fogjuk védeni egy sértés ellen s másrészt meg fogjuk őrizni szükségleten vizsgálól az emirrel. Nem gondolunk a nélkül is nagy birodalmunk kiterjesztésére. Mindenek előtt óvakodunk kell attól, hogy figyelemünket kisebb jelentőségű események által a pillanatfócséljától — a berlini szerződés becsületes és teljes kivitelétől — ne engedjük elfordítani.

Mac-Mahon beszéde.

A maésznak az iparpalotában a díjak kiosztása alkalmával mondott beszéde, melyről röviden már megemlékeztünk, a következő:

„Uraim! Ma Franciaország nevében ünnepélyesen jövő a jutalmakat kiosztani, melyeket valamennyi nemzet kiállított kaptak a nagy versenyben, melyre két országunk meghívta.

Előbb azonban a hercegeknek és valamennyi hatalom képviselőjének meg akarom köszönni a támogatást és fényt, melyet ezek jelenléte kölcsönözött a párisi világkiállításnak: meg akarom köszönni a kormányoknak és a népek bizalmát, melyet irántunk ama buzgalom által, melyvel benne résztvevni siettek, tanúsítottak.

Ha a kiállítás eredményei megfelelték az ó várakozásuknak és a mieinknek, mily nagy tisztelet illeti e nagy vállalat jeles szervezőit és az igen szerény közreműködőket. Valamennyien versenyzetek értelemben és buzgalomban az oly nehéz és különböző küldetésük teljesítésében. Midőn a köztársasági kormány fölszólította valamennyi nemzeti tudósait, művészeit és munkásait, hogy fővárosunkban gyűljenek egybe. Franciaország fájdalmas megpróbáltatásokról ment keresztül és ipara korántsem heverte ki ama roppant kereskedelmi válság sebeit, mely az egész világ előtt ránehezedett s mégis az 1878-iki kiállítás elérte, ha ugyan nem multa felül elődjét.

Adjunk hát istennek, ki, hogy országunkat megvigasztalja, megengedte, hogy számára e nagy és békés dícsőség fenntartsák.

Annál nagyobb elégtétellel konstatáljuk ez örvendő eredményeket, mivel a mi véleményünk szerint a nemzetközi kiállítás eredményeinek, Franciaország sorsának jobb fordulatot kell adniok.

Előttünk nemcsak arról van szó, hogy amúvészeteiket fölbátorítsuk, s elismerjük a legtekélyesebbeket, melyeket minden nemből élénk hoztak; bizonyára szívünkön fektűt megmutatni, mit volt képes tenni hét év, melyet fáradság és munka szentelt meg, hogy a legborzasztóbb szerencsétlenséget jóvá tegye. Látható volt, hogy hírelünk szilárdsága, segédforrásaink bősége, polgárságunk békessége, lakosságunk nyugalma, hadseregünk képzettsége és jó magatartása a mai napig helye van állítva s oly szervezésről tanusko-

dik, mely, meg vagyok róla győződve, termékeny és tartós lesz. — Nemzeti önértékünk nem fogja ezt gátolni. Ha óvatosabbakká és munkásabbakká lettünk, szerencsétlenségünkre emlékezvén az összetartás szellemét, intézményeink és törvényeink föltétlenül tiszteletben tartását, forró és őszintén hazaszeretetünket kell még kimutatnunk és kifejtenuk.”

A marsall szilárd, tiszta hangon mondta e beszédet, úgy, hogy minden szavát meg lehetett érteni. Midőn azt mondta, hogy az 1878-iki kiállítás eléri, ha ugyan nem mulja földi elődjét, tapsvihar szakította felbe, s midőn kifejezte reményét, hogy eredményei termékenyek és tartósak lesznek, hangos kiáltások voltak hallhatók: „Vive la république!”

Pretis háro programja.

Pretis bárónál kedden tartották meg az alkotmányhű párt tagjai azon értekezletet, melyben a jövődén osztrák cabinet praesumtiv feje kifejtette programját.

Pretis kijelentette, hogy őt mint alkotmányhű párti képviselőt megbizta ő felsége a cabinet megalakításával, és ő megígerte, hogy kísérletet tesz, abban az esetben, ha támogatja az egész alkotmányhű párt. A külügyi politikában programjának az az alapja, hogy az occupatio, az ő információja szerint, 1880-tól kezdve, nem fog költségbe kerülni, mert ez időtől kezdve a tartományoknak kell a költséget fedezniök. Az occupációnak ellenben csak akkor lesz vége, ha biztosítva lesz a béke és rend, és kárpótást kapunk a rá fordított költségeikért. Az occupatio a jelen statusquo határai közt marad. A canet megalakításának további föltétele gyanánt tűzte ki Pretis, hogy az érvényben levő védtörvény ideiglenesen meghosszabbittatik, míg az új reichsráth képes nem lesz megváltoztatni azt. A költségvetést vagy azonnal meg kellene szavazni, vagy pedig három hónapra indemnitást adni. Ő azt kívánja továbbá, hogy az adóreformot még ez a ház intézze el, vagy legalább is tárgyalja végig az összes adójavaslatokat, és csak az adórendtartást hagyja a jövő reichsráth számára, hogy az eddigi munka ne vesszen kárba.

A vita igen tüzes volt. Legnagyobb részük volt benne Herbst, Suess, Plener, Giskra, Hein, Skene, Kopp, Hasner, Schönburg, Coronini, Dinstl uraknak. A haladó pártiak határozottan kijelentték, hogy a kifejtett program elégtelen. Az occupációnak végét eképpen számítva csak unokáink fogják megérni; lehetetlen, hogy oly nagy összegeket ruházzunk be valamely országba és aztán ott hagyjuk. Az megfogható, hogy vannak emberek, a kik azt mondják, hogy vérral vívtuk ki ezt az országot, most meg is akarjuk tartani; de miután oly nagy áldozatokat hoztunk, lehetetlen kivonulnunk onnan. Minthogy ily kvalificálatlan módon vitt be Andrássy a végzetes politikába, nem támogatjuk azt a miniszteriumot, a mely ezuttal is Andrássyval tart.

Giskra kérdi, vajjon gondol-e a kormány annexióra?

Pretis válaszolja: Az annexió megszerzése lenne a berlini szerződésnek. Kérdetve, vajjon ha nem is a legközelebbi jövőben, legalább a későbbi években lehet-e a hadsereg redukálása gondolni, feleli a miniszter: a menynye lehet, takarékoskodni fog a kormány, de hogy lehetséges-e a hadsereg redukálása, ezt nem mondhatja meg.

Coronini elmondja: Minthogy annyian ellélik az occupatiót, ő védelmére kel; ő tudja, hogy micsoda forog kérdésben és helyesli az occupatiót és szükségesnek tartja.

Suess: A külügyi politikát nemcsak pénzügyi szempontból kell tekintetbe venni. A berlini szerződés fájdalmas lehet ugyan, de olyan kötelezettséget rótt Ausztria-Magyarországra, a melyet minden áron teljesítenie kell.

Plener föltétlenül az annexió mellett nyilatkozik.

Arra a kérdésre, vajjon igaz-e, hogy közös garancia mellett terveznek kölcsönt, azt válaszolja Pretis, hogy ő nem fog belegyezni.

Hein és Hasner, az urak házának tagjai, kedvezőleg nyilatkoztak a Pretis-cabinetéről, de rosszlaták az occupatio végrehajtásának módját.

Végre Pretis fölszólította a képviselőket, hogy értekezzenek pártfeleikkel és lehető leg hamarabb közöljék vele az eredményt.

A haladási club felirati javaslata.

Az osztrák reichsráth képviselőházának ülésében a haladási club tagjai felirati javaslatot nyújtottak be, melyből kiemeljük a következőket.

„A keleti bonyodalmak kezdete óta a képviselőházban ismételve felmerült az aggodalom nyilatkozványai, s kérdések intézettek a kormányhoz külpolitikájának irányára és céljára iránt.

A ház 115 tagja már 1876. okt. 21-én azon határozott kérdést intézte a kormányhoz, vajjon oda irányozandó-e befolyását, hogy „a keleti bonyodalmak alkalmából netalán kitörendő háború esetében is Ausztria-Magyarország békéje megőrvassék, s különösen idegen területek megszerzése utáni minden törekvés mellőztessék.”

S a kormány e kérdésre szintoly határozottsággal 1876. okt. 27-én azt válaszolá, hogy „a monarchia politikája mindennek előtt a békefenntartására van irányozva, a mi az idegen területek megszerzése utáni törekvést önmagától kizárja.”

Hasonló megnyugtató, bár általánosabb formában voltak tartva a kormánynak későbbi interpellációkra adott válaszlai is, s még a folyó évi május 14-én is alaptalanoknak jelenté ki a kormány a Boszniába való bevonulásról eiterjedt híreket.

A közös kormány szintugy tagadta a „delegatciókban az occupációnak vagy annexiónak szándokát, s a 60 millió hitel engedélyezését csak előre nem látható események elutasíthatlan szükségességére nyerte ki.

Alig hangzottak azonban el a biztosítások s napoltattak el a képviselőtestületek, és a kormány megbízást adottot a berlini békeszerződés által önmagának Bosznia és Hercegovina megszállására.

Ellentétben az alkotmányban s védtörvénynek határozataival, az occupatio végrehajtása is megkezdődött s a hadsereg egy részének mozgósítása s idegen országba bevonulása „elrendeltetett, a nélkül, hogy háború esete állott volna elő.

A békés bevonulásnak feltüntetett megszállás valóságos háborúhoz vezetett, melynek végét még be sem láthatni.

Pótolhatlan és elviselhetlen vér és pénzál-dozattal terhelte meg a lakosságot. Megszokott kötelességábrázlat, kitartással s vitézséggel győzelmesen oldották meg a katonák s tartalékosok tövises feladatukat, de sok ezren estek el, sebesültek s betegedtek meg, s mondhatlan nyomor várakozik családjaikra.

S mindez megtörtént, mielőtt a képviselőtestületek a berlini szerződést alkotmányos tárgyalás alá vették volna; sőt a nélkül, hogy Ausztria népessége a kormánytól egy szóval is felvilágosítást nyert volna az iránt, minőelőre nem látható események tették elutasíthatlan szükségessé az occupatiót, s hogy vajjon ez nem kezdeményez-e idegen területek megszerzését?

A képviselőház nem zárkozhatik el azon súlyos aggodalom elől, hogy egy ily actio benn új államjogi bonyodalmakhoz s pénzügyi romlásához, kifelé veszélyes conflitusokhoz fog vezetni.

Cs. és ap. kir. Felső! A képv. ház azon meggyőződésben van, hogy Ausztria népei székek szeretett hazájukért, s az uralkodó családért vért és vagyonát áldozni, s hogy a védköteles lakosság mindenkor feltétlenül s haladékl nélkül halált megvető önfeláldozással fogja követni Felsőség császárljának s urának felhívását. De még nem alkotmányos államokban is megvárja a nép világos és nyílt fellejtését azon czéloknak, melyek érdekében az általános véd- és adókötelezettség külső háborus vállalatokra vétetik igénybe.

Midőn a képviselőház ismét hozzákezd alkotmányos tevékenységéhez, Felsőség elő tiszteletteljesen e legalázatosb kérést teszi:

Kegyeskedjék Felsőség legkegyelmesebben tudomást venni a mély nyugtalanságról, melylyel Ausztria népe elélt, midőn a birodalom sorsát egészen új, veszélyes utra terelték, a nélkül, hogy az alkotmány szerűen hivatott képviselők szavára hallgattak volna.

Kegyeskedjék Felsőség megparancsolni, hogy legalább most nyílt határozott kijelentést tegyen a kormány külpolitikájának törekvéséről s céljáról, s nevezetesen azon előre nem látott eseményekről, melyek a hadi occupatiót elutasíthatlanul szükségessé tették.

Kegyeskedjék Felsőség végül megrendelni, hogy minden további lépés előtt a berlini békeszerződés a birodalmi tanács jóváhagyása alá terjesztessék.

Változhatlan hűséggel s hódolattal, bizalomteljesen intézi a képv. ház e kéréseket atyai szívvel Felsőségnek, az alkotmány adományozójának s legfőbb védőjének.

Isten óvja Ausztriát! Isten tartsa sáldja meg Felsőgedet.”

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése okt. 23-án.

Elnök több képviselő nevét olvassa fel, kik mandatumukat később adták be. Az osztrályokba beosztattak. Azután jelenti, hogy Degré Alajos, György Endre és Thaly Kálmán választása ellen kérvények adtak be. Adattak az illető osztályoknak. A nap folyamában is több képviselő adta be megbízó levelét.

Elnök felszólítja az osztályok előadóit, hogy olvassák fel jelentéseiket.

A második osztály előadja felolvassa jelentését. Az osztály vizsgálat alá vevén a megbízó leveleket, semmi kifogást sem emel ellenük, kivéve Móricz Pál, ifj. Perczel Béla és Pulszky Agost megbízó levelét. Az idevonatkozó irományokat a ház elő terjeszti, miután a kifogástalan mandatumokat beadó képviselők neveit felolvasta. Az igazoló bizottságba megválasztattak: rendes tagul Vizsolyi Gusztáv, póttagul Krajcsik Ferencz.

A harmadik osztály előadja jelenti: A megbízó levelek rendben vannak, s e szerint külön jegyzékbe foglaltattak. Csak Verhovey mandatumára nézve jelenti az osztály, hogy vannak kifogásai. Igazoló bizottsági rendes tag: Szeniczey Ödön, póttag A páthy István.

A negyedik osztály előadja jelenti, hogy a megbízó levelek kifogástalanok. A rendes igazoló bizottságba megválasztattak, rendes tagul Fröhlich Gusztáv, póttagul Ernusz Sándor.

Ötödik osztály előadja jelenti, hogy a megbízó levelek rendben vannak, de Benedik-

ty Albert, b. Liphay Béla Szabály Antal képviselők mandatumai ellen kifogások emeltek. Az igazoló bizottságba rendes póttagul megválasztott Zsámokráthy József, póttagul Ormos Zsigmond.

Hatodik osztály előadja jelenti, hogy a megbízó levelek mind kifogástalanoknak találtattak. A neveket felolvassa. A rendes igazoló bizottságba megválasztattak: rendes tagul ifj. gróf Ráday G., póttagul Mikó Bálint.

Az osztály egy körülményre kívánja a házat figyelmeztetni. Több esetben megtörtént, hogy a választási elnökök azonnal követelték a képviselőjelölt választási igazolványait. Intézkedjék a ház e törvénytelenség megszüntetésére.

Hetedik osztály jelentése szerint a megbízó levelek rendben vannak. A neveket felolvastak s az iratok a ház elő terjesztetnek. Kifogás alá esnek a b) pont szerint Domahidy István, a c) pont szerint Bauszner Guido, Nagy Gábor és Szilágyi Dező jászjákóhalmi képviselők megbízó levelei. Igazoló bizottsági rendes tag: Komjáthy Béla, póttag: Ragályi Aladár. A horvát képviselők megbízó levele ellen azért emel kifogást, mert „a magyar korona országainak közös országgyűlése” helyett „a szent István birodalmához tartozó országok gyűlése” kifejezés áll.

Tisza Kálmán miniszterelnök megjegyzi, hogy az 1875-ben kifogásolt kifejezés nem azonos a mostanival. Nem tagadhatja, hogy egyéni nézete szerint a horvát képviselők mandatumai ellen kifogás emelhető, de ennek tárgyalása halasztassék el a ház megalakulása után.

A ház ebben megnyugszik.

Nyolczadik osztály előadja jelenti, hogy a megbízó levelek kifogástalanok, kivéve Degré Alajosét és Polyt Mihályét. Állandó bizottsági rendes tagnak: Andrássy Mihály, póttagnak: Elekes György választott meg.

Kilenczedik osztály előadja jelenti, hogy a megbízó levelek kifogástalanok. Rendes igazoló bizottsági tag: Juhász Mihály, póttag: Szalay Imre.

Első osztály előadja felolvassa a kifogástalan mandatumok sorozatát. Kifogás alá esik Katona Lajos, Vester Imre és Zákó Sándor megbízó levele. Állandó bizottsági rendes tag: Emmer Kornél, póttag: Tibád Antal.

Korolnok erre azon képviselőket, kiknek mandatumait az osztályok kifogástalanoknak találták, igazolt képviselőknak jelenti ki.

Ezzel az ülés véget ért. — Legközelebbi ülés holnap d. e. 10 órakor.

Új kocsiposta tariffák.

A belföldi forgalom számára (ide érve az osztrák-magyar forgalmat is) 1867. évi március hó 15-én, a Németországgal közös forgalom számára 1868. évi január 1-én életbélőpt kocsipostalatarrifák, 1878. évi november hó 1-től kezdve megszűnnek, és helyükbe lép a következő kocsipostalatarrifa:

A) sulyporto.

I. Minden portoköteles kocsipostalat küldemény sulyporto alá esik, mely következőleg van megállapítva:

a) az ugynevezett helyi (loco) küldeményekért, melyek csak 2. kilogramm sulyig fogadtatnak el, darabonként 12 kr;
b) a Németországgal közös forgalomban, az A) alább közölt kocsiposta egyezmény alapján, a 250 gram sulyig terjedő értékes levelekért, a belföldi forgalomban pedig az 500 gram sulyig terjedő kocsipostalat küldeményekért egyáltalán (tehát értékes levelekért és csomagokért):

75 kilométer (10 mértföld) távolság 12 kr;
75 kilométeren túl, tekintet nélkül a további távolságra 24 kr;
c) a Németországgal közös forgalomban az 5 kilogramm sulyig terjedő csomagokért és a 250 gram sulyon felüli értékes levelekért, — továbbá a belföldi forgalomban az 500 gram sulyon felüli küldeményekért egészen 5 kilogramm sulyig:
75 kilométer (10 mértföld) távolságra 15 kr;
75 kilométeren túl, tekintet nélkül a további távolságra 30 kr;

d) 5 kilogramm sulyon felüli küldeményeknél, akár a Németországgal közös forgalomban, akár a belföldi forgalomban az 5 kilogrammért járó, a c) alatt említett dijon kívül, az 5 kilogramm meghaladó suly minden kilogrammja vagy töredékeért:

75 kilométer (10 mértföld) távolságra (I. távolsági fokozat) 3 kr,
75 kilométeren túl 150 kilométer (20 mértföld) távolságra (II. távolsági fokozat) 6 kr,
150 kilométeren túl 375 kilométer (50 mértföld) táv. (III. táv. fokozat) 12 kr,
375 kilométeren túl 750 kilométer (100 mértföld) táv. (IV. táv. fokozat) 18 kr,
750 kilométeren túl 1125 kilométer (150 mértföld) táv. (V. táv. fokozat) 24 kr,
1125 kilométeren túl, tekintet nélkül a további táv. (VI. táv. fokozat) 30 kr.

II. Terjedelmes (Sperrig) küldeményekért ezen díjteleknél 50%-al több szedetik, a tört-részek elejtésével.

Terjedelmes azon küldemény, a) melynek kiterjedése akármely irányban 1. méter halad; b) melynek hossza egy méter, a szélessége 0.5 méter meghalad, de sulya 10 kilogrammnál ke-

vesebb; c) mely alakjánál fogva egyéb küldeményekkel könnyen össze nem rakható, és e miatt aránytalan nagy helyet igényel; vagy mely egyáltalán kiváló gondos kezelést kíván.

Arra nézve, vajjon valamely küldemény a magasabb díj alá esik-e? a nyilván való tévedés esetét kivéve, a fólavó postahivatal határoz.

B) Értékporto.

III. Értékporto csak akkor számítatik, ha érték nyilvánított. Az értékporto tekintet nélkül a távolságra következőleg van megállapítva: a) 50 frt értékig a belföldi forgalomban 3 kr; b) 50 frton felül 300 frtig a belföldi forgalomban 6 kr; c) 150 frtig a helyi (loco) forgalomban 3 kr; d) 300 frtig a Németországgal közös forgalomban 6 kr; e) 300 frton felül, akár a belföldi forgalomban, akár pedig a Németországgal közös forgalomban, minden 150 frt, vagy annak töredékeért 3 krajczár.

IV. Kézpénzküldeményeknél (állam- vagy bankjegyek, vert arany- vagy ezüstpénz) a fólád köteles a valódi értéket nyilvánítani. A címíraton esetleg a szállítólevelen a küldeményben foglalt egyes pénznemek darab számát és értékét kell kitenni (Specification). A valódnál kisebb érték nyilvánítása a valódi és a nyilvánított érték portója közti különbség ötszörösével büntetik. A kézbesítő postahivatalok jogosítva vannak, ha gyanújuk van, hogy valamely kocsipostalat küldemény vagy pénzes levél elhalgatott kézpénzt tartalmaz, követelni, hogy a címzett küldeményét a postahivatal helyiségében vegye át és a postahivatalbeli előtt bontsa föl.

Másemü küldeményeknél az értékek nyilvánítása vagy teljes elhallgatása a fólád tetszésére van bízva.

V. A nyitva feladott pénzeslevelekénél, melyek azonban csak a belföldi forgalomba és 150 frt értékben felül fogadhatók el, és francoképszerűnek vannak alávetve, a rendes értékporto 50%-ával, a tört-részek egészeke való kikerekítésével, több szedetik.

VI. A bérmentetlenül feladott küldemények 5 kilogramm sulyig az illető suly- és esetleg értékportón felül 6 kr. pótdíjnak is vannak alávetve. Elégtelenül bérmentesített, vagy bérmentetlenül feladott, de 7 kilogramm sulyt meghaladó küldemények ezen pótdíj alá nem esnek.

VII. Vissza-vagy utánküldés esetében, a küldemény úgy tekintik és vonatik díjazás alá, mint ha újra postára adatott volna, kivéve, hogy az 5 kilogramm sulyig terjedő bérmentetlenül feladott küldeményekre rótt 6 kr pótdíj nem számítatik.

A fólád köteles a kézbesíthetetlenül visszaérkezett küldeményét, a fólmerült díjak és költségek lefizetése mellett, az értesítéstől számított 14 nap alatt visszavenni, ellenkező esetben az költségére kénszer utján kézbesíttetik.

VIII. A Németországgal közös forgalomban új alakú, sárgás papíron kiállított bélyegezett „postai szállítólevelet” kell használni, mely minden postahivatalnál darabonként 6 kr-ért kapható.

Egy szállítólevéllel háromnál több egy és ugyanazon címzethez szóló küldeményt fóladni nem lehet. Ha egy szállítólevélhez egyenlő több küldemény tartozik, azok mindegyike vagy értéknyilvánítással ellátva, vagy értéknyilvánítás nélkül, és mindegyike vagy bérmentesítve, vagy bérmentetlen kell hogy legyen.

Azon eddigi szabály, hogy a fólád a szállítólevélhez egy egyszerű (15 grammot meg nem haladó) levelet (értesítési levél) ragaszthatott vagy fűzhetett, ezennel megszüntetik.

IX. Postai utánvétellel terhelt küldeményhez, ha az a Németországgal közös forgalomba át is megy, egyelőre, továbbiintézkedésig, az utánvételt úrlappal összekötött eddigi szállítólevelek használandók.

Az utánvételi illeték a belföldi forgalomban változatlanul marad, ugyszintén a svájci forgalomban Németországon át. A Németországra szóló küldeményeknél azonban az utánvételi illeték minden forint utánvételtől vagy töredékeért 2 kral, de egy-egy küldemény után legalább 6 kral alappítatik meg.

X. A Németországgal közös forgalomba tartoznak mindazon küldemények, melyek az osztrák-magyar és a német területet érintik; tehát nemcsak a Németországra szóló, hanem a Németországon át pl. Belgiumba, Franciaországba, Svájcba stb. szállítandó küldemények is. Ez utóbbiak is a jelen suly- és érték-portotarriffa alá esnek, melynek tételeihez hozzájárulnak még a belga, francia, svájci stb. területen történendő szállítástért járó és minden postahivatalnál megtudható díjak.

XI. Romániába, Szerbiába, Oroszországra stb. szóló küldeményeknél az osztrák-magyar határszélig szintén ezen új tariffa jön alkalmazásba és pedig olyformán, hogy 50 forint értékig terjedő küldeményeknél az érték-portó, nem mint a Németországon szóló, vagy Németországon át szállítandó küldeményeknél 6 krajczár, hanem csak 3 krajczár; az 500 grammig terjedő küldemények sulyportoja pedig 15 kr. helyett csak 12 kr. Ha azonban az Oroszországra szóló küldemény Németországon át volna szállítandó, pl. Szt. Pétervárra, Dorpatba, Rigába stb. a 6 krajczár és illetőleg 15 kros tételek számítandók.

XII. A fentebb említett tételek alapján ki-számított tariffa, a kincstárilag kezelt postahivataloknál 5 krajczárért kapható.

Egyebekben a fennálló szabályok érin-

